

[Jens Chr. Christensen.]

ikke i stand til at afgøre. Men en erstatning i form af nedsættelse af ejendomsskatten vil efter min mening være forkert; principielt er vi fra vor side imod enhver ejendomsbeskatning — vi skal have den fjernet engang før eller siden, og om ikke tidligere så når vi får magt dertil. I hvert fald, hvis vi giver erstatning i form af nedsættelse af ejendomsskatten for de pågældende lods-ejere, bliver resultatet jo, at de øvrige, som skal betale ejendomsskat, får deres skat forøget, og derfor må det være rigtigt, at erstatningen falder i form af betaling fra staten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lund Jensen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lukkeloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1201, fremsættelsen i tidenden sp. 1865).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen: Det forslag til ændringer af eller rettere supplement til den gældende lukkelov, som den højtærede handelsminister har fremsat for det høje folketing, kan jeg på socialdemokratiets vegne tilsiige velvillig behandling af.

Når den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale anfører, at han ikke med dette lovforslag ønsker at lægge op til en større debat om den nu 10 år gamle lukkelov, forstår jeg det meget vel. Lukkeloven er et kærkomment diskussionsemne for alle interesserede i vort land, og alle kredse i befolkningen er mere eller mindre interesserede i lukkeloven og dens virkninger — det er jo en lov, som hver enkelt borger daglig mær-

ker virkningen af. Jeg er imidlertid overbevist om, at det overvældende flertal i folketinget, der ved behandlingen af lukkeloven i 1950 stemte for den, er usvækket, ja, det er måske oven i købet blevet yderligere styrket. Det eneste, som dengang gav anledning til uoverensstemmelser, var jo det spørgsmål, om weekend skulle gennemføres kl. 14 eller kl. 16 efter vedtagelse i de respektive kommunalbestyrelser. Resultatet blev som bekendt, at flertallet vedtog at gennemføre lukning kl. 14 om lørdagen. Men ikke alene var der et overvældende flertal bag denne afgørelse i det høje folketing, der var det utvivlsomt også i befolkningen. Erfaringerne i de forløbne 10 år har da også vist glæde og tilfredshed blandt de i denne lov mest interesserede parter, nemlig medhjælperne og handelens folk — og jeg tror også at kunne sige, at forbrugerne har indset rigtigheden og nytten af denne lovgivning.

Det var meget bange anelser og næsten uhyggelige trusler, som landbrugets organisationer gav udtryk for i 1950: gennemførelsen af lovfæstet weekend ville berede landbruget store vanskeligheder og skabe øget affolkning af landbruget. Og industriens og håndværkets repræsentanter var ikke mindre dystre i deres forudsigelser, idet de om en lovfæstet lukning kl. 14 anførte, at den ville medføre en afkortning af arbejdsugen, hvorved produktionen ville gå ned og genopbygningen hæmmes, og at denne udvikling ville få alvorlige økonomiske konsekvenser for samfundet.

Jeg tror, at alle i dag må erkende, at disse dystre udsigter angående forholdene efter indførelse af weekendordning i lukkeloven bestemt ikke er gået i opfyldelse. Tværtimod har denne ordning skabt øget arbejds glæde, større frihed og bedre fritid. Weekenden og weekendtanken har i den grad vundet tilslutning i alle befolkningskredse, at den nu af alle betragtes som et uvurderligt gode.

Det er da også karakteristisk, at det, der nu giver anledning til revision, netop er konsekvensen af weekendens og feriens voksende betydning for os alle. Allerede i den nugældende lov er der bestemmelser, der sikrer forbrugernes særlige ønsker og behov under ophold i de såkaldte sommerbyer; dér kan man jo holde åbent til kl. 18 om lørdagen efter tilladelse af den lokale